

bezit fijne geelachtige puntjes. De lamellen zijn bleek tot tenslotte licht chocolade-kleurig. In Maublanc vindt men er gekleurde afbeeldingen van.

H. Rijkhoek. Drimmelen (N.B.)

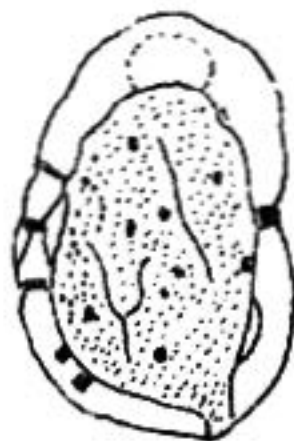
COPRINUS NARCOTICUS Batsch ex Fr.

In 1953 groeiden in onze tuin enkele kleine inktzwammetjes, die er op het oog niet bijzonder uitzagen. Opvallend was echter een eigenaardige stank, die al van verre te ruiken was. Onmiskenbaar kwam deze geur, zoiets van bedorven carbid (acetyleen-achtig), van deze 5-10 cm. hoge paddestoeltjes. Het hoedje was bruin-gelig tot geelgrijs en aanvankelijk geheel melig. Later vervloede het.

De determinatie geschiedde eigenlijk vooral op de afschuwelijke geur. De mij ter beschikking staande determineer werken kenden maar één soort, n.l. *Coprinus narcoticus*, die dit verschijnsel vertoont.

Ricken meent, dat deze zwam "durch den starken Geruch von allen leicht zu unterscheiden ist".

Konrad en Maublanc (les Agaricales) zijn van dezelfde mening.

Spore van *Coprinus narcoticus* in zijn perispore. 2000 x

Ricken (die Blätterpilze) citeert Batsch: Hat einen äusserst beschwerlichen, den Kopf einnehmenden Geruch, und, ehe ich ihn noch abgemalt hatte, fühlte ich schon heftige Kopfschmerzen.

Dat kwam inderdaad prachtig uit, want de stank was drukkend en benauwend.

Later kreeg ik de beschikking over de "Flore" van Kühner en Romagnesi. Deze vermelde 2 soorten "geurende" inktzwammen, behalve *Copr. narcoticus*

ook nog *Copr. radicans Romagn.* Deze heeft echter een sterke wortel, die in mijn exemplaren beslist afwezig was. Daar de bewuste inktzwam vele malen achtereen op verschillende plekken in mijn tuin te voorschijn kwam, kon ik dat nauwkeurig vaststellen.

Volgens Kühner en Romagnesi heeft *Copr. narcoticus*, die zij "sensu Lange" noemen, een merkwaardige spore, voorzien van een dikke perispore, die zich vooral duidelijk vertoont bij behandeling met ammoniak of zwavelzuur. Dit kenmerk was onmiskenbaar aanwezig. Lange beschrijft deze paddestoel als iets kleiner dan de exemplaren uit Delfgauw en iets grijzer, gelijkend op *Copr. stercorarius*, maar gekenmerkt door de geur. Lange geeft als sporematen: $12-13\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ mu, mijn vondsten hadden $10-14 \times 6-7$ mu, Ricken (naar Saccardo) geeft $10-12 \times 5-6$ en de Flore $10-13 \times 5-6$ mu.

Kühner en Romagnesi wijzen er in hun discussie op, dat de groep, waar *Copr. narcoticus* toe behoort, nauw verwant is met *Copr. stercorarius*. Maar de gehele groep is nog onvoldoende geanalyseerd. We kunnen dus moeilijk anders doen dan de tenaamstelling als een voorlopige beschouwen.

Hoewel ik nauwlettend op deze merkwaardige inktzwammen heb gelet, zijn ze na 1953 niet meer in mijn tuin verschenen. Exciccaten van deze vondst zijn in het Rijksherbarium aanwezig.

Delfgauw 15 sept. 1960.

H.J. Hueck.

E X C U R S I E H E E Z E

De excursie naar het Heezer Bos op 9 oct. 1960 mag zeer geslaagd heten. Onze Voorzitter had de reis van Haarlem ondernomen, het echtpaar Bels was uit Horst gekomen, van de actieve paddestoelen werkgroep Eindhoven waren 6 leden aanwezig en met ondergetekende waren er dus 10 deelnemers.

Het Heezer bos was nog zeer rijk aan fungi, van de

vervolg op pag 47.